

L+SF

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

33de Kamer

Nr. 226

129 / 33 / 12

A.R. 2011/7091/A

- *Administratieve boete – Vlaams Gewest – codex ruimtelijke ordening*
- *op tegenspraak*
- *eindvonnis*

Bijlage:
 1 verzet
 1 beschikking 747
 4 conclusies

In zake van:

De heer
wonende te

Vertegenwoordigd door Mr. advocaat met kantoor te

EISENDE PARTIJ,

Aangeboden op
 Niet te registreren
 De ontvanger

Tegen:

afrekenen afrekenend aan

(vrij: art. 260, 2e
 wb. registratie)
 (G.W. art. 792-1030)

Mevrouw
 met kantoor te
 die woonplaats heeft gekozen bij gerechtsdeurwaarder , met
 kantoor te

Vertegenwoordigd door Mr. loco Mr.
 advocaat met kantoor te

12/13/07
 REPERT N°
 V-EV

VERWERENDE PARTIJ,

In deze zaak, in beraad genomen op 23/03/2012, wordt door de rechtbank volgend vonnis uitgesproken:

De rechtbank houdt in het bijzonder rekening met de volgende stukken:

- het verzet tegen dwangbevel betekend op 18/05/2011;
- de beschikking genomen in toepassing van art. 747§2 Ger. W. op 10/06/11;

- de conclusies en tweede conclusies voor verweerster, neergelegd ter griffie op 10/08/2011 (fax) & 12/08/2011 en 9/12/11;
- de conclusies voor eisende partij, neergelegd ter griffie op 10/10/11;
- het bundel met stavingsstukken voor verweerder, neergelegd op 23/03/2012;

De partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen in de openbare terechtzitting van 23/03/2012, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

Toepassing is gemaakt van de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

1. FEITEN

Het geding heeft betrekking op een administratieve boete die aan eisende partij werd opgelegd n.a.v. het doorbreken van een stakingsbevel dd. 1/12/08 (art. 154 decreet 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : DRO)) van de lokale politie (), bekrachtigd bij beslissing dd. 8/12/08 van het Agentschap Inspectie WRO van de 'Vlaamse overheid'.

Dit stakingsbevel kwam er nadat bleek dat er op de eigendom van eiser gelegen te zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning tuinhuisjes, een zwembad en verhardingen werden gebouwd/aangelegd. Omdat ondanks het stakingsbevel werd verdergewerkt volgde een administratieve boete.

De administratieve boete van €5 000,00 werd bij beslissing van 24/07/09 van het Agentschap Inspectie RWO, ter kennis gebracht aan eisende partij middels aangetekend schrijven van dezelfde datum, opgelegd in toepassing van art. 156§1 DRO.

Het georganiseerd administratief beroep tegen deze boete werd door eisende partij niet ingesteld.

Omdat de boete niet werd betaald ging het Vlaamse Gewest bij hoofde van het Herstelfonds over tot het uitvaardigen van een dwangbevel op 8 juli 2010.

Dit dwangbevel werd op dezelfde datum uitvoerbaar verklaard, maar werd pas op 19/04/11 aan eisende partij betekend via een gerechtsdeurwaardersexploot.

Middels verzet tegen dwangbevel, betekend d.m.v. een gerechtsdeurwaardersexploot aan verweerster op 18/05/2011 stelt eisende partij verzet in tegen voormeld dwangbevel.

2. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering van eisende partij beoogt :

- de nietigverklaring van voormeld dwangbevel;

- het horen opleggen van een verbod de procedure tot betaling verder te zetten "op straffe van een dwangsom van 5 000 EUR";
- het bevel tot betalen nietig en zonder gevolg te horen verklaren;
- verweerster te horen veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

Verweerder concludeert tot de onontvankelijkheid, minstens de ongegrondheid van de vordering.

3. BEOORDELING

Hoewel de behandeling van een verzet tegen een dwangbevel tot de bevoegdheid van de beslagrechter behoort werd deze zaak in deze kamer vastgesteld; ze wordt dan ook niet in toepassing van art. 88§2 Ger. W. aan de voorzitter van deze rechtbank voorgelegd. Gelet op de volheid van bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg wordt deze zaak in deze kamer behandeld.

3.1. Ontvankelijkheid

Verweerster voert aan dat de vordering onontvankelijk zou zijn nu zij en niet het Vlaams Gewest werd gedagvaard door eisende partij.

Eiseres argumenteert dat het dwangbevel werd betekend op verzoek van "Mevrouw , rekenplichtige van het Herstelfonds, met kantoren te handelend in naam van het Vlaams Gewest" en dat zij dezelfde 'persoon' dagvaardde, zodat zij de juiste persoon dagvaardde en er geen sprake van onontvankelijkheid kan zijn.

Artikel 6.1.50 §4 VCRO bepaalt :

...
"§4. Binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn."
 ...

Hieruit blijkt duidelijk dat het Vlaams Gewest in het kader van een verzet dient te worden gedagvaard en niemand anders.

Huidige verweerster, mevrouw is niet dezelfde persoon als het Vlaams Gewest.

Uiteraard heeft bij het betekenen van het dwangbevel een natuurlijk persoon de gerechtsdeurwaarder verzocht het dwangbevel te betekenen maar daarbij werd heel duidelijk gespecificeerd dat de betrokken natuurlijk persoon bij het verzoeken handelde in naam van het Vlaams Gewest. Omwille hiervan kan de betrokken persoon zelf niet gedagvaard worden i.p.v. het gewest, ook niet wanneer de vermelding 'handelend in naam van het Vlaams Gewest' bij die persoon wordt vermeld.

Verweerster roept zodoende terecht de exceptie van onontvankelijkheid in.

De vordering van eisende partij dient bijgevolg onontvankelijk te worden verklaard.

4. WAARDE VAN DE VORDERING EN DE GEVORDERDE RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

Aangezien de vordering van eisende partij onontvankelijk is, worden de kosten van het geding, in overeenstemming met artikel 1017 van het gerechtelijk wetboek, ten laste gelegd van eisende partij.

Uit het dossier blijkt dat de waarde van het geschil zich situeert tussen € 2 500,01 en € 5 000,00.

Op grond van de waarde van het geschil kan deze vergoeding in toepassing van de bepalingen van het KB dd. 26 oktober 2007 begroot worden op € 715,00. Nu geen der partijen een vordering instelt tot verhoging of verlaging van dit basisbedrag, kan dit bedrag toegekend worden.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 4, 37, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Rechtsprekend in eerste aanleg en op tegenspraak,

Alle andersluidende en meer omvattende besluiten van de hand wijzende als niet ter zake en/of overbodig,

Verklaart de vordering van eisende partij onontvankelijk;

Veroordeelt eisende partij tot betaling van de gedingkosten, begroot € 715,00 rechtsplegingsvergoeding aan de zijde van verwerende partij.

Aldus gevonnist en uitgesproken ^{bij tenuwone} ter openbare terechtzitting van de 33de kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op 27 maart 2012.

Waar aanwezig waren en zitting namen:

De heer : rechter
Mevrouw : afzwaardigd-griffier.